

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அசாம்பிரதாய நிரசன நிர் தூளி.

இஃது,

மஹாகனம்பொருந்திய,

விரிஞ்சபுரம்,

நீலகண்டசாஸ்திரியாரவர்கள்,

தருமபுரம்,

சைவத்தம்பிரான்சுவாமிகள்,

தென்னாட்டு,

இராமலிங்க ஒதுவான் மூர்த்திகளின் உதவியால்,

சைவசாம்பிரதாயங்களைத்தழுவிப்பேசுவல்ல,

புராணீகர்

பொன்னேரி - சுந்தரம்பிள்ளையவர்களால்,

இயற்றப்பட்டது,

சென்னை:

கோமளீச்சுரன்பேட்டை - சாமிசெட்டிவீதியில்,

திருத்தொண்டர்சபைத்தலைவர்களாகிய,

சீ. வெங்கடாசலமுதலியார், கோ. நே. கன்னியப்பஆசாரியார்

கோ. உருத்திரப்பஆசாரியார் - ஆகிய இவர்களால்,

சென்னை மவுண்டுரோட்டு,

கார்டியன் முத்திராகூரசாலையென்னும் அச்சுக்கூடத்திற்,

பதிப்பிக்கப்பட்டன.

பவனூர் கார்த்திகைமீ.

இதன் விலை - அரை - ௨.

Madras:

PRINTED AT THE GUARDIAN PRESS,
NO. 4, MOUNT ROAD.

1874.

P.A.C.M.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சற்குருவேநமः.

அசாம்பிரதாய நிரசன நிர்ந்தூளி

சரித்திரச்சுருக்கம்.

தென்னூடுகள் - பலவற்றினுஞ் சிறந்து விளங்குகின்ற
சோழமண்டலத்திலேயுள்ள - திருப்பூம்புகலூரில் - வர்த்தமா
னிச்சரம் என்னுமாலயத்துள் - ஒர்புறத்தில் சிவலிங்கப்பெரு
மான் - சிங்கமுகங்கொண்டிருக்கிற வுண்மைவரலாறு.

அசாம்பிரதாய நிரசனநிர்ந்தூளிஎன்னும் இன்னூலுக்
கு இங்ஙனம்பொருளுரைக்கின்றனன் - அதாவது சாம்பிரதாய
த்தைப்போக்க - அசாம்பிரதாயநிரசனம் என்னும் ஓர் சிறு
தூல் வெளிகண்டதனால், அதையுருக்காணாமல் - அதமாக்கும்
பொருட்டு நிர்ந்தூளியென்னும்பொருளை ஒற்றுமையாகக் கொ
ண்டதாகும்.

சற்சாம்பிரதாயப்படி குருவினிடம் ஆதினவித்துவான்
களினிடங் கேட்டுணர்ந்தவுண்மையினாலும், அப்பர்சுவாமிக
ளை சிவபெருமான் சிங்கமுகங்கொண்டு ஐக்கிய மாக்கினர்என்
று பொருளுரைத்தனன். அதற்குமாறாக - ஒரு அசாம்பிர
தாயர் பிரமாணமில்லாமல், மறுத்ததனால், பின்னும் - விசா
ரணையில் சிவபெருமான் சிங்கமுகங்கொண்டு அப்பர்சுவாமி
களை ஐக்கியமாக்கியது - சத்தியம், சத்தியம்என்று பொருளு
ரைத்தபுண்ணியரை - இதனடியிற்காண்க

வினா.—மதுரை ஆதினந்திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள் திருமடத்தின்கண் எழுந்தருளியிருக்கின்ற சைவபண்டார சந்நிதியாகிய மகாமூர்த்திகளது திருமுகவோலக்கத்தில் தேவாரங்களைப்பண்ணுடன் ஒதிக்கொண்டு சந்நிதியில் நடக்கப்பட்ட பெரியபுராண சரித்திரங்களை சாம்பிரதாயத்துடன் கேட்டுத் தெளிந்து - வாழ்ந்திருந்ததுமல்லாமல், திருவாவடுதுறை தருமபுரவாதினங்களிலும்போய்ப்பழகி - திருமணநல்லூர், திருப்பூம்புகலூர், முதலிய ஸ்தலபாத்திகைகள்செய்து, அந்த அந்தக்ஷேத்திரவிசேஷங்களைக்கண்டும், கேட்டும், இப்போது சென்னையில் - இருபதுவருடகாலமாய் வாசஞ்செய்யுங்காலத்து சில ஆண்டிற்குமுன் வித்துவான் காஞ்சீபுரம். சபாபதிமுதலியாரவர்கள் திருவாரூர் - சைவத் தியாகராசபண்டாரமூர்த்திகளிடத்திற் பெரியபுராணத் திருவாசகம், பாடங்கேட்டபடி சென்னையில் - திருவண்ணாமலைமடாலயத்தில் - பெரியபுராணஞ்சொன்னகாலத்தில் அச்சபையில் தேவாரங்களைப் பண்ணுடன் ஒதிநின்றவரும், அகத்தியமகாமுனிவர் திரட்டியருளிய - தேவாரத்திரட்டை பண்களின்படிபாசுரங்களின்தளைகள் பிரிக்கப்பட்டவருமாகிய - தென்னாட்டுப்பூரணச்சைவர் - இராமலிங்கவோதுவான்மூர்த்தியவர்களை யான் ஒருகால்கண்டு வார்த்தையாடுங்காலத்து சிங்கமுகவிபரங்கேட்க.

விடை.—அவ்வோதுவார் “ சிங்கமேயுன்னடிக்கே போதுகின்றேன் நிருப்புகலூர்மேவிய தேவதேவே ” என்னுந்தேவாரத்தில் - சிங்கமேஎன்றதற்குப்பொருள் - சிங்கமுகங்கொண்ட கடவுளேஎன்றும், இதுவே ஸ்தலபுராண சாம்பிரதாய ஐதீகமென்று முரைத்தனர். அதுநிற்க, திருப்பூம்புகலூரில் அப்பர்சுவாமிகள் திருநக்ஷேத்திரமாகிய சித்திரைச்சதையத்தில் இப்போதும் அவ்வாலயத்துள் நடந்துவருகின்ற ஐதீகமாவது நமது அப்பர்சுவாமிகளை எழுந்தருளப்பண்ணி பதிகமோதிநின்றவுடன் - அவரை - மூலஸ்தானத்தில் எழுந்தருளச் செய்யுங்கார் - சிங்கமுக ஐதீக ஐக்கியத்தையோட்டித் தீப்பந்தங்களை ஒவ்வொன்றாகக் குறைத்துக்கொண்டே ஒன்றுடன்

போய் அவ்வொன்றும் இல்லாமல் திருக்காப்பிட்டு வெளிப்படுகின்றார்கள். அதாவது, அப்பர்சுவாமிகள் சிங்கமுகத்தில் ஐக்கியமானாள் என்பது. இன்னும், ஆதினத்தார்களும் வழங்கி வருகின்றார்கள் - என்றனர்.

வினா.—சென்னைக் கோமளீச்சுரன்பேட்டையில் - திருத்தொண்டர்சபையில்— “ சிங்கமேயுன்னடிக்கே போதுகின்றேன் ” என்பதற்குப்பொருள் - பெரியோர்களாலும், ஆதின வித்துவான்களாலும், சிவரகசியங்கனையறிந்த மகானுபவர்களாலும் சொல்லக்கேட்டபடி தங்கள் அபிப்பிராயம் ஒத்ததுபோலவே யானுரைக்க அதுகேட்ட சில பாலியச்சிறுவர்கள், இச்சென்னையில் - தம்மனம்போனபடி பொருளுரைக்கின்றனர் என்றுவினவ.

விடை.—மேற்கண்ட ஒதுவான்மூர்த்திகள் நகைத்துச் சொன்னதாவது ; இச்சென்னையில் தியாகராசகவிராசர் சைவபுராணங்களில் கிஞ்சித்துப்பழக்கமுடையவர் - அவரைச்சிலவாண்டிற்குமுன் ஒருவர் “ அகத்தியத்திரட்டென்று வழங்குவது என்னென்றுகேட்க ” அதற்கு அவர் பொருளுரைத்தது.

அகத்தியந்திரட்டி சம்பந்தர்தகப்பனாருக்குக் கொடுத்ததனால் அகத்தியத்திரட்டென ஆயிற்றென்று, பொருள் செய்தபின் அறிஞர் அச்சில்வெளியிட்டபிறகு, அகத்தியராற்றிரட்டப்பட்டது அகத்தியத்திரட்டென்று பொருளறிந்து சொல்லவல்லவராயினர். சென்னையில் சில வித்துவான்கள் ஆழ்ந்த கருத்து உடையவர்களாகியுங், கருத்தறிந்து பொருளுரைக்கவல்லவர்களாகியும், இருக்கின்றனர். அநேகர் மேற்கண்டபடி விபரீதப்பொருள்செய்து அறிந்துக்கொள்ளாதவர்களாய் இருக்கின்றனர். காஞ்சீபுரம் - வித்துவான் சபாபதிமுதலியாரவர்கள் - சாம்பிரதாயப் பொருள்வழி தெரிந்தவர் - அவர் ; தம்மாணக்கர்களுக்குஞ் சைவ ஞாய இரகசியங்களைச் சொல்லத்துணியாதவர், அப்படிசொல்லியிருந்தால் இவ்வளவு சந்தேகத்தை யடையமாட்டார்கள் என்றுஞ் சொல்லினர்.

அதநிற்க - திருந்துதேவன்குடிஎன்னும் ஸ்தலத்தில் - சிவபெருமானை ஆணலவன்பூசித்த ஐதீகம்விளங்க - இப்போதுஞ் சிவலிங்கப்பெருமானறிருமுடியில் அவ்வலவன் வளைபோல் ஒன்றிருக்கின்றது. இக்காலத்தும் அன்பர்கள் அன்புகொண்டு - பால் அபிஷேகஞ்செய்தால், அவ்வலவன்போல் ஒன்று அவ்வளையினின்று எழுந்து தோன்றிமறைந்துநிற்பது, இன்னுங்காணலாம் என்றனர்.

(திருவிளையாடற்புராணங்கீரணைக் கரையேற்றியபடலம்.)

நற்கீரதேவர்துதி.

விருத்தம்.

பருங்கைமால் யானையேனம் பாய்புலி யரிமான்மீன *
 மிருங்குறள் யாமைகொண்ட விகல்வலி கடந்தாய்போற்றி *
 குரங்குபாம் பெறும்புநாரை கோழியா ணலவன்றேரை *
 கருங்குரீஇக் கழுகினன்புக் கிரங்கிய கருணைபோற்றி (உக)

ஆணலவன் - ஞண்டு.

என்பதில் - ஆணலவன்பூசித்தகாரணமறிக.

மேற்கண்ட அற்புதத்தை உள்ளயாவருமே கண்டுணர்ந்திருப்பார்களோ - இல்லை, அதுபோல் - சிவரகசியங்கள் அநேகமுள - ஆகிலும், இலக்கணஇலக்கியம் முழுதுமுணர்ந்தகாலத்தும் - இவ்வுளவுகள் அறிவது அரிது! அரிது!! இவை விசாரணையினால் விளங்கவேண்டிவதென்றே முடித்தனர்.

இதன்றியில் - திருவாரூரில் முன்குறித்த சைவத் தியாகராசலுதுவார்பண்டாரம் ஐயா, அவர்கள் பரம்பரையில் வந்த சந்ததியார்கள்சொற்படி - பவஞ்சு ஐப்பசிமீ உடவ திருவாரூரிலிருந்துவந்திருக்கின்ற தபால் கடிதத்தில்உள்ள உண்மை வசனமாவது - திருப்பூம்புகலூரில்சிவலிங்கப்பெருமான் சிங்க முகங்கொண்டு அப்பர்சுவாமிகளைவிழுங்கி ஐக்கியஞ்செய்துக்

கொண்டதும் உண்மையே? அந்தச் சிங்கமுகரூபத்துடன் ஒரு மகாலிங்கம் அத்தல ஆலயத்துள் ஒர்புறத்தில் இன்றும் இருப்பது உண்மையே? அவ்வாலயமண்டபத்தில் எழுதியிருப்பதும் உண்மையே? அதுநிற்க இக்காலத்திலும் அப்புர்சுவாமிகள் அடைந்தவண்ணந் தரிசனஞ் செய்யவேண்டுமானால், உண்மையாய் நம்பி ஒருநிறமுள்ளபசுவின்பால் - ஒருதினத்தில் நூற்றிருபத்தைங்கலங்கொண்டு அபிஷேகஞ்செய்தாலின்றுங்காணலாம் என்பது உண்மையே?

அதுநிற்க - சிக்கல் கீழ்வேளூரிலிருந்து வந்த - தபாற்கடித்தால் பதிங்கலப்பால் அபிஷேகம் என்றும், என்பது வருடத்திற்கு முன்பு - ஒருபெரியவர் அபிஷேகஞ்செய்து கண்டு தரிசித்ததும் உண்மையே? “சிக்கமேயுன்னடிக்கே போதுகின்றேன்” என்றதேவாரவுண்மைப்பொருள் இங்கும் வழங்குவதுமெய்யே? என்று - அவைகளில் வரைந்திருக்கின்றபடியே சொல்லத்துணிந்தனன்.

மேற்கண்ட தபாற்கடிதங்களில் கண்டிருக்கின்றபடி இப்புத்தகத்தின்கடையில் அச்சிடப்பட்டிருக்கின்றதையுங் கண்டுணர்க.

இராசதானியாய்விளங்குஞ் சென்னை சிறுவழக்குக்கோர்ட்டி ஞாயாதிபதியாகிய - இரங்கநாதசாஸ்திரியாரவர்கள் மருமகப்பிள்ளை பெரியஞாயஸ்தலத்தில் மொழிபெயர்ப்பவருமாகிய கிருஷ்ணசுவாமிசாஸ்திரியாருக்குத் தமையனருமாகிய விரிஞ்சபுரம் அண்ணாசாஸ்திரியார் மருமகப்பிள்ளையாகியும், விளங்கும் பாண்டித்துவம் உடைய - நீலகண்டசாஸ்திரியார் ரவர்கள் தாங்கண்ட வேதவுபரிடத சாத்திரபுராணங்களில் உள்ளதை இந்நூலிற்காண்க.

இப்புத்தகம் அநேகருடைய திருப்திக்காகவே அச்சிட வேண்டியிருப்பதால், சென்னை கோமளீச்சுரன்பேட்டை, சாமி செட்டிவீதி (௮௭) வது, கதவிலக்கமுள்ள கிரகத்தில் - திருத் தொண்டர்சபைத்தலைவர்களில் ஒருவராகிய, சீ. வெங்கடாசல முதலியார், கோ. நே. கன்னியப்பாசாரியார், கோ. உருத்திரப்பாசாரியார், ஆகிய இவர்களால் செலவிட்டு அச்சியற்றிய தால்; புத்தகம் ஒன்றுக்கு விலை அரை இரண்டு கொடுத்து ஷெ. வீதியில், உய-வது, கதவிலக்கமுள்ள கிரகத்தில் அ. பெ. நாராயணசாமி முதலியாரிடத்தில் பெற்றுக்கொண்டு இதனை உள்ளபடி அறிந்து மனத்தியக்கமில்லா துவாழ்வதுமன்றி; நேரோகண்டு தரிசித்து ஞ்சுகமாக வாழ்ந்திருப்பார்களென்றே கடவுளை மிகவும் பிரார்த்திக்கின்றனன்.—வருந்தொகையிற் செலவுபோக, மீதித் தொகையை - மேற்படி சபையார்களே - உபயோகித்துக் கொள்ளலாமென்பது கருத்தாகும். புராணீகொனவழங்கும்.

இங்ஙனம்.

பொ. சுந்தரம்பிள்ளை.

கஅளச(வடு
டிசம்பர்மீர் நடவக் குச்சரியான
பவ (வடு
கார்த்திகைமீர் யகூவ.)

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அசாம்பிரதாய நிரசன நிர் தூளி.

விநாயகக்கடவுள் துதி.

மண்ணுலகத்தினிற் பிறவிமாசற ... *
எண்ணியபொருளெலா மெளிதின்முற்றுறக் ... *
கண்ணுதலுடையதோர் களிற்றுமாழுகப் ... *
பண்ணவன்மலரடி பணிந்துபோற்றுவாம் ... *

நடேசர் துதி.

உலகெலாமுணர்ந் தோதற்கரியவ ... *
னிலவுலாவிய நீர்மலிவேணியன் ... *
அலகில்சோதிய னம்பலத்தாடுவான் ... *
மலர்சிலம்படி வாழ்த்திவணங்குவாம் ... *

நூல்.

வடமொழிநூலில் வல்லவராகும், விரிஞ்சபுரம் - நீல
கண்டசாஸ்திரியாரவர்கள் தாங்கண்ட வேதவுபரிடத சாத்திர
புராணங்களிலுள்ள - உண்மைவிளக்கம்.

அதாவது, வேதத்தின் அந்தமாகிய வுபரிடதத்திற் கண்
டிருக்கின்றபடி-மகாவிஷ்ணு ஒருகால் - நரசிங்காவதாரங் கொ
ண்டு - இரணியனை சங்கரரஞ்செய்தகாலத்து, அச்சிங்கமுக
வழியே வருத்திர சிவாம்சங்கொண்டே முடித்தனொன்பது
உபரிடத நிச்சயப்பொருளாம். இதனால், அக்கடவுள் அயோ
னிசம்பந்தராய் தூணிலேதோன்றி நரசிங்கராய்நின்றது நடந்து

(அ)

சிவமூர்த்தியேயாகும், என்பது - வேதநிச்சயமாம். மஹாவிஷ்ணு சத்துவகுணப்பிரகிருதி தத்துவமுடையவர். உருத்திரசிவமூர்த்தி தமோகுணப்பிரகிருதி தத்துவமுடையவர் என்பதனால் உயர்வுநாழ்வு கூறவேண்டிவருமேயெனின் - அப்படியன்று; தருக்கசங்கிரகத்தில், திரவியங், குணங், கருமஞ், சாமானியம், விசேடஞ், சமவாயம், அபாவம்; என்ற - சத்தபதார்த்தங்களுள் குணம் இரண்டிவகையாம். அவை விளங்காவெண்மை, விளக்கமானவெண்மையென்பனவாம். அவைகளுள் - அப்பு, விளங்காவெண்மை; தேயு, விளக்கமானவெண்மையாம். அப்பு - தத்துவமுடையவர், மஹாவிஷ்ணு; தேயு - தத்துவமுடையவர், உருத்திரசிவமூர்த்தியென்ற விடத்து - மஹாவிஷ்ணுவினுக்கு, முழுச்சத்துவகுண மில்லாமையுஞ்; சிவத்திற்கு - முழுச்சத்துவகுண முண்டென்பதும்; பொருளாம். இத்தருக்கசாத்திரவளவால் - இவ்விரண்டிகர்த்தாக்களுக்கு - மிரண்டிகுணமுளவாம்.

பின்னுஞ் - சொப்பனகருத்தா - மஹாவிஷ்ணு; சஷ்ப்திகருத்தா - உருத்திரர்; இவ்விருவரால், உயிர்கட்கு துக்க, சுக, முண்டென்பதை - நித்தியவனுபவ அளவாலுங்கண்டுணர்க. இஃது; வேதசூத்திரம்.

ॐ ॥ சிவமூர்த்தி ॥

சிம்மாதி பதிஜெயாதி பதிருத்திரா:

என்றதனால் - தத்துவகட்டளைகளில் கூறியபடி உருத்திரமூர்த்தி தமோகுணங்கொண்டு சங்காரஞ்செய்து உயிர்கட்கு சுகம்வருவித்தல் - மறக்கருணையாம்? துல்லிய சத்துவகுணமொன்றால் சுகம்வருவித்தல் - அறக்கருணையாம்? இருகுணமொருகுணமென்பது - வெளிமுகஉண்முகத்திற்குண்டுணரக்கடவர். தமோகுணமொன்றால் - அக்கடவுளுக்கும்; பிற உயிர்களுக்கு, நஷ்டமில்லாதபடியால்; அதுமுக்கியகுணமாயிற்று. எப்புடியெனின் - தந்தை, புத்திரன்வழியேகொண்ட கோபத்தால் - தனக்கும், புத்திரனுக்கும், ஈட்டஞ்சிறிதுமில்

லாது விளங்குவதுபோலாகும். சிங்கத்திற்க்கிபதியாகியும், ஜயத்திற்க்கிபதியாகியும், விளங்கப்பட்டவர் - உருத்திரமூர்த்தியென்பதனால் ; நரசிங்கத்திற்க்கும், ஆதாரமாகி அவர்செய்ய த்துணிந்தஜயத்திற்க்குந் தாமே யாதாரமென்பது - முக்கியப் பொருளாம். இதனால் நமதுகடவுள் அயோனிசம்பந்த சிங்க முகசொருபொன்பது - வேதஉபநிடத முக்கியப்பொருளாம். நரசிங்க வேறுமதவப்பிராயத்தை யெடுத்தாளுங்கால். சிவா ம்சங்கலந்த சமரசவேதப் பொதுப்பொருளாகுமன்றி - சிவா கமசம்பந்த சிறப்புவுகையல்லவென்று வழக்கிடுவோருக்கு ; ஆகமசம்பந்த உருத்திரசம்மிதையில் - உத்திரபாகத்திலு மு ண்டென்பதை யிங்ஙனங்கண்டுணர்க.

அதாவது. —

க்யுரீண்டஸாஸ ஸாஸாஹ்ய - கஜாஸூரஹ்யரூபயாஸீ |

கஜேந்திர உருபமாசாத்தியா - கஜாசுரமமர்த்தயத்து *
கஜேந்திரத் துவம்சமாஸ்தாயா - ஜநயாமாசவைசுதம் *

மிருகேந்திர ரூபமாசாத்தியா - கஜாசுரமமர்த்தயத்து *
கஜேந்திரத் துவம்சமாஸ்தாயா - ஜநயாமாசவைசுதம் *

இந்தவடமொழி சுலோகப்பொருள்காணுமிடத்து முன் னளில் - சிவமூர்த்தி சிங்கமுகங்கொண்டு கஜாசுரனைப் பயமு றுத்தி சம்மரித்தும் - கஜமுகங்கொண்டு கஜமுகக்கடவுளை வெளிப்படுத்தியுநின்ற சிவமூர்த்தியென்றதனால் - அக்கடவு ளுக்கு - சிங்கரூபமுண்டென்பது முண்மையாம். இதனால், அக்கடவுள்கொண்ட சிங்கரூபத்திற்கு அழித்தல் மாத்திரமன் றி ஆக்கல், காத்தலும், உண்டெனக்கொள்க. ஏனெனில், அ க்கடவுள் - முத்தொழிலுமுடையவராதலால், ரக்ஷகம் சிங்க கமுகசுரூபத்திற்க்கும் உண்டென்பது முக்கியப்பொருளாம். அது ரூபகதியானவழிபாட்டிற்க்கும் ஏதுவாம். விருட்சஜாதி யில் - கற்பகவிருட்சமாகவும், பசுக்களில் - காமதேனுவாகவு ம், சலத்தில் - கங்கையாகவும், மிருகங்களில் - சிங்கமாகவும் இருந்து விளங்குகின்றோமென்று மேற்குறித்த உருத்திரசங் கிதையில் உருத்திரமூர்த்தி உரைத்திருப்பதும் உண்மையே ?

இதுபற்றியே, கடவுளைக்குறித்து பேசுங்கால் பூனையே புலியே என்றுபேசாமல் - சிங்கமேஎன்று வேதஉபநிடத சாத்திரபுராணதோத்திரங்களிலும் பேசினிருக்கின்றனவாம். இன்னும் - புராணவழியுடையவர்கள் சிங்கமுகசொருபங் கொண்டது உண்டோவென்று விசாரிக்குங்கால், உண்டு. சைவபுராணம்பத்தினர் - சைவமென்னுஞ் சிவபுராணம், இலிங்கபுராணம், ஆனவிரண்டும் - நயநுதம், கிரந்தங்களையுடையது. அவைகளுள் சுவாமிகளுக்கு சிங்கமுகமுண்டென்று - வெளியிட்டிருப்பதை அப்புராணங்களிலிருந்துழிகண்டுணரக்கடவர்.

சேக்கிழார்சுவாமிகள் அருளிச்செய்த - திருத்தொண்டர் புராணமென்னும் பெரியபுராணத்துள் அப்பர்சுவாமிகள் திருப்பும்புகவாருக்கெழுந்தருளி திருத்தொண்டுசெய்திருக்குங்கால் - சுவாமிகள் பிறர்உய்யும்பொருட்டு, அப்பர்சுவாமிகளை மணிசோதனை, ஸ்திரிசோதனை செய்தருளியபின்னுஞ் சிங்கமுகங்கொண்டுசோதித்து - அப்பர்சுவாமிகளையுட்கொண்டு - கண்டமட்டில்வைத்து வெளியிட்டுதற் சொருபமாக்கிக்கொண்டனர் - என்பதற்கு, நீலகண்டசாஸ்திரியார் - தாம் பக்தவிலாசாதிகிரந்தங்களில் கண்டிருக்கின்ற ஆதிகிரந்தசுலோகார்த்த சொருபம் இதுவாம்!

அதாவது —

சிம்ஹநந்யயம்ஹ சூ சரணீஹிமஹேரஃ |

அநாஸீதீவந்யஸம் ஸுபுஷ்யஸ்கந்தமாஸ்ததஃ ||

ச்யஸ்யாஹுநரஹஸ்யஸு கஸீவிஹிமஹேரஃ |

ஸ்ததஃந்யயம்ஹஸ்யஸு ஸ்ரீஹேநஸு ஹிமஃ ||

சிம்ஹானனசுவயம்பூத்வாசரணேசோமஹேஸ்வரா
அக்ராசீத்தபஸ்யந்தம்மப் பாசக்கியம்கண்டமாத்திரதஃ ||
க்ருபயாபுநருத்வம்மிய களேவிஷபயாச்சுதம்
ததஃஸ்வம்ருபமாஸ்தாய புரோவாசைநம்சதாசிவஃ ||

மேற்குறித்த பக்தவிலாசாதிகிரந்தங்களுள் சொல்லாது விட்டசரித்திரஞாயங்களுஞ் சிலவுளவாம். அதுபோல்; சே

க்கிழார்சுவாமிகள் அருளிச்செய்த திருத்தொண்டர்புராண
த்துள் வேண்டியதலபுராணவைகீகங்களை சிலது குறிக்காது
விட்டிருப்பனவுமுளவாம்.

மேற்கண்ட சாஸ்திரியாரவர்கள் வெளியிட்டிருக்கின்ற
முக்கியபிரமாணநூற்படி - சிவபெருமான் அப்பர்சுவாமிகளை
சிங்கமுகங்கொண்டு கண்டம்வரையில் உட்கொண்டாரொன்ப
தை அசாம்பிரதாயர் மறுக்கவல்லவராவரோ !

திருக்குறள்:

தொட்டனைத்தாறுமணற்கேணிமாந்தர்க்குக்
கற்றனைத்தாறு மறிவு ..... *
என்பதுபோலாவார்.

உ-வது, இதுநிற்க - சரணபுரமென்னுந் திருப்பூம்புகலூர் த
லபுராணத்துள் - தசமுகன், சிவலிங்கங்கண்ட அத்தி
யாயத்தில், தருமபுரத்து ஆதின சைவத்தம்பிரான் ச
வாமிகள்கண்டுணர்ந்த செய்யுள்கள்.

திருவிருத்தம்.

இரண்டினையடுத் தேர்ங்குறுமா ... *
யிரத்திறுதியைப் பெறுஞ்சீர்த்தி ... *
திரண்டகாற்பிறைச்செய்கையே ... *
திறனெனத்தெரிந்தருளுருக்கொண்டு *
திரண்டெழுந்துயர்சிவலிங்கநாயகன் ... *
சிங்கமாமுகம்பெற்று ... *
வரண்டுருப்பெருங்கருணையாலப்பரை ... *
வாரிவாய்மடுத்துண்டான் ... *

என்றுரைத்தடுஞ்சுதமாமுனிவனை	...	...	*
யிருடிகளினிதேத்தி	...	...	*
நின்றருட்சிவகோசமைம்முகங்களாய்...	...	...	*
நிமிர்ந்துமிப்புகவாரின்	...	...	*
முன்னமாளுடையரசினேவிழுங்கவே	...	...	*
முரணரிமுகங்கொண்ட	...	...	*
தென்னெனத்தவமுனிவனுநிகழ்த்தின	...	...	*
னெம்பிரான்றனைப்போற்றி	...	...	*
பதியெனும் பொருளுரு வெழுத்தைந்தையும்			*
பகுத்ததிற்பதிந்தோங்கும்	...	...	*
பதியெழுத்தினைப் பயின்றிடும்	...	...	*
பசுபதியாகும்ப்பதிதானாய்க்	...	...	*
கதியதாய்ப்பொருண்முன்றதாய்ப்	...	...	*
பொலிவதுகாணுநின்முழுத்துல்ய	...	...	*
நிதியெனப்படுமொருமுகஞ்சிங்கமாய்	...	...	*
நேர்ந்தருளியதென்றே	...	...	*

(இம்முச்செய்யுளில் இருசெய்யுள் குளகம்.)

பின்னுந்தம்பிரான்சுவாமிகள் சொன்னதாவது - பதியெழுத்தாகுஞ் சிவ்வெழுத்து சச்சிதநந்த துல்யப்பிரகாசமாகி - அந்தர்ப்பவமாயருகி சிங்கமுகவடிவாய் விளங்கும். அவ்வெழுத்தொன்றுள் - முப்பொருளுண்டென்பதை எடுத்துரைக்க வல்லவர். அக்கடவுள் சிங்கமுகங்கொண்டது முண்மையே யாகுமென்றுணாக்கவல்லவராவொன்றதுங்கண்டுணரக்கடவர்.

ஸ்ரீமஸ்கிருத இலிங்கபுராணசாரத்துள் ; பிரமவிஷ்ணுக்கள் சோதிவடிவாகிநின்ற - சிவலிங்கப்பெருமானைக் கண்டு தரிசித்து சுகியசெய்தருளியசுலோகங்கள்.

நமோ ஸ்ருஷிவலிங்காய - சுஷ்ரலிங்காய தீநமஃ,
நமோ ஸ்ருபுதலிங்காய - ஸ்ருபுலிங்காய தீநமஃ ;
நமோ ஸ்ருவிஜ்ஜாலிங்காய - ஸ்ருவீலிங்காய தீநமஃ,
நமோ ஸ்ருடிவலிங்காய - ஸ்ருதிலிங்காய தீநமஃ ;
நமோ ஸ்ருபவலிங்காய - ஸ்ருபலிங்காய தீநமஃ,
நமோ ஸ்ருசதவலிங்காய - ஸ்ருசலிங்காய தீநமஃ ;
நமஃ ஸ்ருக்யலிங்காய - ஸ்ருக்யலிங்காய தீநமஃ,
நமஃ ஸ்ருவாஸலிங்காய - ஸ்ருவாலிங்காய தீநமஃ ;
நமோ ஸ்ருநிஸ்தலிங்காய - ஸ்ருநிஸ்தலிங்காய தீநமஃ,
நமஃ ஸ்ருநிஸ்தலிங்காய - ஸ்ருநிஸ்தலிங்காய தீநமஃ.

நமோ ஸ்துசிவலிங்காய - ஸ்துத்தலிங்காய தேநமஃ,
நமோ ஸ்துபுதலிங்காய - ஸ்துபுதலிங்காய தேநமஃ ;
நமோ ஸ்துஞானலிங்காய - ஸ்துஞானலிங்காய தேநமஃ,
நமோ ஸ்துதிவ்யலிங்காய - ஸ்துதிவ்யலிங்காய தேநமஃ ;
நமோ ஸ்துபவலிங்காய - ஸ்துபவலிங்காய தேநமஃ,
நமோ ஸ்துசதவலிங்காய - ஸ்துசதவலிங்காய தேநமஃ ;
நமஃ ஸ்ருபுதலிங்காய - ஸ்ருபுதலிங்காய தேநமஃ,
நமஃ ஸ்ருபுதலிங்காய - ஸ்ருபுதலிங்காய தேநமஃ ;
நமோ ஸ்ருநிஸ்தலிங்காய - ஸ்ருநிஸ்தலிங்காய தேநமஃ,
மிருகேந்திரஸூபலிங்காய - மிருகேந்திரஸூபலிங்காய தேநமஃ.

என்று இன்னுமுளவாம்.

இதுநிற்க - தாயுமானசுவாமிகள் திருவருள்பொற்றோங்
கும் - அருளையர், தமதுகுருவை பரமசிவமாக வள்ளபுடிவுட்
கொண்டுதுதிசெய்யும் “ அருள்வாக்கியவகவலில் விளக்கியது
காண்க.”

வாதவூராளியை வரிசையாய்விழுங்கும் *
 போதவூர்மேவுகற் பூரவிளக்கு *
 சுகரையகண்டத் தூவெளியெல்லாந் *
 திகழவேகாட்டுஞ் சின்மயசாக்ஷி *
 செழுந்தமிழ்ப்பனா சிவலிங்கமாகி *
 விழுங்கியஞான வித்தகவேழம் *
 எழிற்றருபட்டினத் திறைவரையென்று *
 மழிவிலாவிழிங்க மாக்கியவநாதி *

என்றனாத்திருக்கின்ற வெமதுகுருசுவாமிகள் உண்மை
 வாக்கியமொன்றே சுவாமிகள் அப்பர்சுவாமிகளை விழுங்கி
 ஐக்கியமாக்கிக்கொண்டன லென்பதற்குப் போது மானசாக்ஷி
 யாகும்.

பின்னும் - கருணைப்பிரகாசசுவாமிகள் - இஷ்டலிங்க
 வகவல் ; திருக்காளத்திபுராணத்தில் - சீகாளத்திச்சருக்கம் வ
 ரையிலுஞ்செய்தருளி, வெங்கைமாநகரத்தில் (யஅ-ம், வயதில்)
 சிவலிங்கயிக்கமாய்ச் சமாதியானார் ; அப்போது - யாத்திரா
 யாக வெழுந்தருளியிருந்துவந்த - சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்
 செய்தருளியது.

விருத்தம்.

முன்னமொருதமிழ்ப்புலவன் றனையுண்டுகண்டசுவை *
 முதிர்ச்சியாலே ... .. *
 தன்னியலை முழுதுமுரைத் தமையாமுன் னினைக்கவர்ந்து *
 தடங்காளத்தி ... .. *
 மன்னவனுண் டானெனது மாதலத்தின் வலிதீர *
 மண்ணின்மீதே ... .. *
 யென்னுடனவந் தவதரித்த விளங்கருணைப் பிரகாச *
 வென்னுங்கோவே ... .. *

இதுநிற்க - பின்னுஞ்சொக்கநாதப்புலவர் பாடியதிருவிருத்தம்

துப்பரையு மரகதத்தின் கொழுந்தரையு மொன்றாகத் *
துலங்குமெய்யா ... .. *
செப்பரிய புலியதனைத் தரிக்குமுத்த ராபதியிற் *
சிவனேந்தான் ... .. *
அப்பரையும் விழுங்கியொரு பிள்ளையுந்தின்றற்றாய் *
லையோவின்னுங்) ... .. *
கப்பரையுங் கையுமாய்ப் புறப்பட்டாய் நல்லதிருக் *
காகுதிதானே ... .. *

அதுநிற்க. —

பொன்னம்பலவாணனே - முன்னமுன்றனைப்பாடும் *
புலவனைநீ விழுங்கும் - புதுமையைக்கேட்டிருந்தும் *

(என்று மாரிமுத்தாப்பிள்ளை பாடிய - கீர்த்தனம்.)

நிந்தாஸ்துதியானகாலத்தும், பொருளிருந்தன்றோ விளங்கிற்று ; பொருள் இல்லாவிட்டால் விளங்குமோ ?

அதுநிற்க. —

மேற்கண்ட அநேகதிருஷ்டாந்தரங்களும் ஒத்தது போலவே - அப்பர்சுவாமிகள் பதிகத்தின் - இரண்டாவது செய்யுளுமொத்திருக்கின்றதாவது.

அங்கமேபுண்டாய் அனலாடினாய் ... .. *
ஆதிரையாய் ஆனிழலாய் ஆனேறார்ந்தாய் ... .. *
பங்கமொன்றில்லாத படர்சடையினாய் ... .. *
பாம்பொடுதிங்கள் பகைதீர்த்தாண்டாய் ... .. *
சங்கையொன்றின்றியே தேவர்வேண்டச் ... .. *
சமுத்திரத்தி னஞ்சுண்டு சாவாமுவாச் ... .. *
சிங்கமேயுன்னடிக்கே போதுகின்றேன் ... .. *
திருப்புகலார்மேவிய தேவதேவே ... .. *

என்றார் - ஆகையால் ;

இப்போது வேத, ஆகம, சாத்திரங்களுக்கு ஒத்ததாக - இங்ஙனம், பிரமாணங்களை மேற்காட்டியிருக்கின்றன.

அதுநிற்க.—

திருப்பூம்புகலூர் ஆலயத்துள் காப்பாகரத்தையடுத்த ஆவரணப்பிரகாரமூர்த்திசந்நிதியில், அப்பர்சுவாமிகள் பணிவிடைசெய்துக் கொண்டிருக்குங்கால் அச்சிவலிங்கமூர்த்தி ஞானசிங்கமுகங்கொண்டு அவரை ஐக்யஞ்செய்துக்கொண்ட திருவுருவம் இன்றுமிருப்பது உண்மையாதலால் ; நேரோகண்டிரிசித்துவாமூலாம்.

இதுநிற்க.—

சென்னையில் - ஸ்ரீமுகவூல பங்குனிமீ த்தில் திருவல்லிக்கேணியில், சற்சாம்பிரதாயசீலருக்குத் தொண்டிபூண்டொழுகும் - சைவப்பிரகாசமாஜீயர்என்று தாமே நூதனப்பெயர்வகித்துக்கொண்டு, “ அசாம்பிரதாய நிரசனமென்னும் ” ஒருசிறுநூல் வெளிப்படுத்தியிருக்கின்றனர். அதனுள், சாத்திரப்பிரமாணக்கேள்வியில்லாத - அப்பிரமாணவார்த்தைகளுக்குச் சிறிதுமிடங்கொடாத ஞாயவார்த்தைகளை யிதனடியில் சொல்லத்துணிந்தனன்.

அதாவது.—

இன்னிலைக்கட்செறிந்திறுமாந்து தந்நிலைப்பாடுமுன்னிலைநோக்கம் பெறீஇப்பெறுவதாஉம், உறுவதாஉம், இற்றெனக்கடற்றிறாபோன் றிடையிட்டலைப்புறுவிக் குமழிபொருட்கண்ணுமறச்சிறிதாய வணுத்துணையி னனாக்கூற்றாயிரங்கூற்றாயவற்றினு மொவ்வாப்புணர்ச்சிக்கட்டதே யின்பெனப்பட்டாங்குணர்ந்துட்செறித்துச் செந்நிலைக்கட்சென்ற மெய்ந்நிலைப்புலவர் நன்னிலை யெங்ஙனமுணர்தற்காம்.

அங்ஙனமுணர்ந்த சேக்கிழார்சுவாமிகள் வெளியிடாத சிங்கமுகமொன்றை இவர் வெளியிடத்துணிந்தன ரென்றனர். பெரியபுராணத்துள் காட்டாதுவிட்டஞாயங்கள் அநேகமுள் ;

எல்லாமெடுத்து எழுதப்புகின்மிகவிரியும் ஆதலின் சிலஞாய
ங்கள் எடுத்துக்காட்டுவன். 'அவைகண்டுணர்க.

அதாவது.—

கண்ணப்பசுவாமிகள் புராணத்துள் கடவுள்கண்ணப்பர்
கையொன்றைப்பிடித்து வலப்புறத்திலிருக்கச்செய்துகொண்
டனொன்று - சேக்கிழார்சுவாமிகள் முடித்தனர். திருக்காள
த்திபுராணத்துள் கண்ணப்பர்சருக்கத்தில் அங்நனங்கடவுள்
அக்கையொன்றைப்பிடித்துக்கொண்டபிறகு ;

செய்யுள்.

குன்றவர்பெருமான்கையிற்	...	...	*
கூர்ங்கணைவிட்டெறிந்து	...		*
கன்றிளமடமானேந்துங்	...	...	*
கண்ணுதலடிப்பூங்கஞ்சந்	...		*
தன்றலைமிசைபுனைந்தான்	...	...	*
சைவவேதிகனிற்றுமபூ	...		*
தொன்றியவுளத்தனாகி	...	...	*
யொருதனிமுதல்வற்றாழந்தான்	(௧௭௪)		
மைதிகழ்மணிமிடற்று	...	...	*
வார்சடையெம்பிரானக்	...	...	*
கைதவமிலாராமிக்க	...	...	*
கருணையங்கண்ணோக்கி	...	...	*
மெய்தழனடுவணின்று	...	...	*
விரிவறமனமொடுக்கி	...	...	*
செய்தவர் தமக்குங்கிட்டாத்	...	...	*
திருவுருக்கலந்துகொண்டான்	(௧௭௫)		

என்றனர்.—

பெரியபுராணத்துள் கண்ணப்பருஞ்சிவகோசரியாரும்,
கலந்தவழி சொல்லாதுவிட்டகாரணந் திருக்காளத்தி புராணச்
செய்யுளக் கண்டுணரக்கடவர், ஆனால் சேக்கிழார்சுவாமி

கள் சொல்லாதுவிட்டதைப்பற்றி - தலபுராணத்திலுள்ளதைத் தவிர்க்கப்படுமோ! பெரியபுராணத்துள் இப்படியநேகமுள வாம். இன்னு முண்மையெடுத்தாட்டுவன் கண்டுணர்க. திருஞானசம்பந்தசு வாமிகள் - திருவெண்காட்டுப்பதிகத்துள்,

இரண்டாவதுபாடல்.

பேயடையாப்பிரிவெய்தும் பிள்ளையினோடுள்ளநீனை
வாயினவேவரம்பெறு வரையுறவேண்டாவொன்றும்
வேயனதோளுடைபங்கன் வெண்காட்டுமுக்குளநீர்
தோய்வினையாரவர்தம்மைத் தோயாவாந்தி வினையே.

என்று அத்தலஐதீகப்பிள்ளைப் பேறுதந்தருளும் முக்கு ளநீரைக்குறித்துப்பாடியதுண்மையாகுமென்று பொருள்கொ ள்வதுபோலும்.

என் அப்பர்சுவாமிகள் திருப்பூம்புகலூரில் - உள்-ஆவ ரணத்தில் பணிசெய்துக்கொண்டிருக்குங்கால் அங்ஙனம்அம ரீந்தருளும் எனதுசிவலிங்கப்பெருமான் சிங்கமுகங்கொண்டு நிற்கக்கண்டு - சிங்கமேயுன்னடிக்கேபோதுகின்றேன் நிருப்பு கலூர் மேவியதேவ தேவே - எனப்பதிகமோதிநின்றஐக்யமா னகாரணம் யாவருக்கும் இப்போதும்விளங்கும்- அப்படிசிங் கமுகங்கொண்ட சிவலிங்கம்ஒன்று இருப்பதுஞ் சத்தியமாத லால் அப்பர்சுவாமிகள் தேவாரத்தமிழ்வேதப் பொருளொன் றே ஆதிமுழுப்பிரமாணமாகும் - தலபுராணமுதலிய நூற்பி ரமாணங்களெல்லாம் ஆதியடுத்தமத்திமப் பிரமாணமாகும் என்றேபொருள்கொள்ளக்கடவர்

சிம்புள்வடிவுகொண்டெழுந்த சோணசைலனென்பதுசுர பவடிவமாகும் அதனைவிரிஞ்சபுரத்தில்மேலண்டைகோபுரவா யற்படிக்கித்த ஓர்மண்டபத்தூணில் நேரோகாணுமிடத்துமு கமட்டுஞ்சரபமாகியும்மற்றையவுறுப்பெல்லாம் - மான்மழுபற் றி நிற்குந்தெய்வவுருவாகியும் - விளங்குகின்றது - ஆதலால் திருப்பூம்புகலூரில்சிவலிங்கக்கடவுள் திருவுருக்கொள்ளுங்கா ல் - சிங்கமுகமாத்திரங்கொண்டு விளங்குவதற்கொக்கும்.

அப்படியிருக்கசின்கமேஎன்றபடி மற்றஎட்டுப் பாடல் களிலும் ஏன்சொல்லாதுவிட்டனர் - என்பதுகடாது - தலைமையானசின்கமுதற்கொண்டது சிவரகசியம் முத்திமுகமாதலால் அருமையாகஒரேவிடத்து குறித்துநின்றார் என்று அறிந்துகொள்ளக்கடவர் - அந்ததுட்பங்கண்டறியாது அப்பிரமாணமாகச்சொல்வதுமரபல்ல

ஆன்றோர்வழங்கிவரும் அருமைமொழியொன்றைக் கண்டோ! அல்லதுகேட்டோ! மாரிமுத்தாப்பிள்ளைசொன்னகுறிப்புமொழியைக்கண்டுணராத மூர்க்கரும்முதலையுங்கொண்டது விடா என்பது போற்கொண்டு அந்த மூத்தோர்சொல்லையும் மூடமாக்கிவிட்டனர், ஐயோ! பெரும்பாவம்இவருக்கேனிந்த வீண்மதி

அதுநிற்க - கண்டதுபேசு - கேட்டதுபேசுஎன்பதைதப்பு என்றனர் - ஆ - ஆ - கெட்டி! கெட்டி!! திருவாசகம் ஒன்றுங்கண்டவரும் அல்லர் - கேட்டவரும்அல்லர்போல்தோற்று கிறது ஏனென்றால் - அத்திருவாசகம் ஒன்றில் - வெளிமுகப்பொருள்பேசுங்கால்கண்டது பேசுகேட்டதுபேசு என்னும்ராயங்களைத்தழுவி யே மாணிக்கமூர்த்திகள் திருவாசகமுமுதும் பேசியிருக்க அதைக்கொஞ்சமேனும்பயமுற்று அறியாதவராய் இருக்கின்றார் திருவாசகத்தினுடைய சாம்பிரதாயம்ஒன்றைத்தெரிந்து கொள்ளாதவர் - மற்றசாத்திரபுராண சாம்பிரதாயங்களைஎன்னதெரியவல்லவராவார் திருவாசகம் 'மானேநீநென்னலைநானேவந்துங்களை நானேயெழுப்புவன்' என்பதுததூர்மாசத்தில் திருவண்ணாமலைப்பெண்கள் சொல்லக்கண்டு சொன்ன முறையாம் இஃதுகண்டதுபேசல். 'கீதமினியருயிலேகேட்டியேலெங்கள்பெருமானே' என்றுகூவாய் உன்சம்மதப்படியே கூவவேண்டாம் என்றுசொன்னதுகேட்டதுபேசுதலாம். இது போலுங்கண்டதுபேசுதல் - கேட்டதுபேசுதல்தொன்றுதொட்டுவழங்குஞ் சத்தியமொழிகளாம் - அப்படியிருக்க கண்டதுபேசு கேட்டதுபேசு என்பதுபொய்தீரவிசாரிப்பதுமெய்யென்று நாலுபந்திரிகதைகண்டு சொல்லத்துணிந்தவருக்கு என்ன

சொல்வது இது தெரியாது விட்டால் ஆதினங்களில் கற்றுணர்ந்த தம்பிரான்களையாவது கேட்டு தெரிந்துகொள்ளக்கடவர்.

அதுநிற்க - 'இறுமாந்திருப்பன்கொலோ' என்றபதிகத் துள்சேவடியின் கீழ்ச்சென்றுஎன்பதைஇங்கெடுத்ததுக்காட்டவ ந்தனர் - இவர்மதிஎன்னமதி; இவர்முறைதெரிந்து சம்பந்தங் கலந்துவாழத்தெரியாத ஆண்பிள்ளைபோல் - தோற்றுகிறது. ஏனென்றால் அடியார்கள் ஆண்டவனடியைக்குறிப்பது அருளை முன்னிட்டு முடியைக்குறிப்பது ஆநந்தத்தைமுன்னிட்டு சுவா மிகள் ஞானசிங்கமுகங்கொண்டு ஆநந்தவடிவாய்நின்ற அப்பர் சுவாமிகளை ஆநந்தமுகவழியே வாழைப்பழம்போல் விழுங்கி த்தன்மயமாக்கிக்கொண்டனர்என்பதாம். இஃது, அறியாதபல நூற்பயிற்சி கேள்விச்செல்வமுடையவரைப்போலுந்துணிந்து 'சாவாமுவாச்சிங்கமே' என்பதற்குவாயில்வந்தபடிபொய்யுரையெழுதியிருக்கின்றனர். பொய்மையில்லாத அப்பர்சுவாமிகள் இவருள்ளேபுகுந்துகொண்டு அறிவித்தனரோ! அல்லது இவ ரோசொல்லிவிட்டனரோ !! விளங்கவில்லை.

'மூவர்ச்சிங்கமே' என்றதனால் இப்போதும் அந்த சிங்க வடிவஞ் சிவலிங்கத்தினிடத்தே இருத்தல்வேண்டுமென்றனர். அவ்வுருவுடன் அப்பரும் அச்சிங்கவாய்வழியே இருக்கக்காண வேண்டுமென்றுஞ்சொல்லவேண்டியவர் மறந்தார்போலும்.

அதுநிற்க - பிறர்உய்யும்பொருட்டு சிங்கமுக வருக்கொ ண்டி அப்பரைபயமுறுத்திரிப்பதுபோற்காட்டி யுட்கொண்ட அக்கோலத்தோடும் உள்ளபடிநம்பி வரலாற்றில் அளவிட்டிருக் கின்றபடிபசும்பால்கொண்டு அப்டேகஞ்செய்துஇன்றுங்காண் பதுசத்தியமே அப்படிவுட்கொண்டவுண்மைநெறியை அறியா மல் 'நாமார்க்குங்குடியல்லோம்' என்றபதிகத்தையெடுத்தாள வந்தஇவர்மதிபின்மதியாகும். ஆதலால், அப்பர்சுவாமிகள் உ ண்மைக்கலப்பைஇனியாவது அறிந்துகொண்டு அடுத்தவர்க் கும்போதிப்பாரொன்றேதுணிந்து சாஸ்திரியாரவர்கள் எடுத்து க்காட்டிய சாத்திரபிரமாணங்களையும் அனுபவப்பிரமாணங் களையுந்தழுவிமுடித்ததாகும்.

(௨௧)

அப்படி தழுவிப்பேசாமல் அப்பிரமாணங்களைப் பேசத்
தொடங்குமவர்களுக்கு வருங்கதி.

(பிரமோத்திரகாண்டம்.)

விருத்தம்.

அன்றிக்கேட்குமிடத்தழுக்காற்றினாற் *
கன்றிவேறோர்பொருளினைக்கற்பிப்பார் *
ஒன்றலாததுரைத்தெதிர்வாதிப்பார் *
பன்றியாயிந்தப்பாரிலுதிப்பரே *

என்பது இவருக்கேயாம். ஆகிலும் ஓர்விவகாரத்தை யெ
டுத்துப்பேசப்புகின்.

திருக்குறள்.

வினைவலியுந்தன்வலியுமாற்றான்வலியுந்
துணைவலியுந்தூக்கிச்செயல் *

என்பதுபோல் ஒருவருடைய வலியறிந்தன்றோ ஓர்
விஷயத்திற்பிரவேசிக்கவேண்டும்; அப்படி துணிந்தகாலத்தும்

திருக்குறள்.

எப்பொருள்யார்யார்வாய்க்கேட்பினுமப்பொருண்
மெய்ப்பொருள்காண்பதறிவு *

என்னுந்திருக்குறலுண்மையும் அறியாதுவீண்பிரசங்கத்
திற்கு இவர் ஏன்தலையிட்டுக்கொண்டனர். ஐயோ கொடுமை?
கொடுமை?

இதுநிற்க தாமேபுராணிகொன்றுபெயர்வைத்துக்கொண்
டார் சூதமுனிவருக்குப்புராணிகர்பட்டமல்லது இவருக்கேது
என்றுசொல்லப்புகுந்தனர். சூதரிஷிக்கு புராணிகர்பட்டமே
து. தெருப்பிரசங்கிகள் சூதபுராணிகொன்றுசொல்லிவழங்கி
வரும்வார்த்தையாம். அப்படி வழங்குமாயினும் புராணஞ்
செய்ததனால் வந்தபெயராசுமானால் புராணத்தை அடியாகக்

கொண்டிருக்கிற ரியருக்குப் பேர்வழங்கவேண்டும்; அப்படியில்லை. தொல்காப்பியங்களைக்கற்றதனால் தொல்காப்பியர் என்பதுபோல் ஆதல்வேண்டும். அப்படியுமின்றி, சூதொன்றும், புராணிகொன்றுந் தொடர்யொழிகளாகவிளங்குகின்றபடியால் ஆகாவாம் அவர்புராணகதைகளை ரிஷிகளுக்குச்சொன்னதனால் புராணிகொன்றுபெயர்வந்ததாகும். அதுபோல புராணகதைகளைப்பிறருக்குச் சொல்லிவருகின்றதனால் புராணிகர் என்றுபிறர் சொல்ல வழங்கிவந்தவார்த்தையாகும். அவதானஞ்செய்யப்பட்டவர், அவதானி ஓதப்பட்டவர், ஓதுவார். என்பதுபோல், அதுவும்ஓதற்றொழிற்றெயராகும் செய்தற்றொழிற்றெயராகாவாம்

இனியாவது இவர் இவைகளைக்கண்டுணர்ந்து பலநாட்பட்டமுயன்று இச்சென்னைமட்டிம்பழகாது தென்றிசையிற் சிலநாளாகினும் பழகிப்பேசியடங்கிநிற்கக்கடவர்.

ஐயோபாவம்? இவர்என்செய்வார். இவரைஅறியாதுவெளிப்பட்ட அகம்பாவத்திற்கு இவர்தான் என்செய்வார். எவர்தான்என்செய்வார், இவர்இந்தப்படி ஒருவர்மேற்குற்றங்கூறி எனதுஅப்பர்சுவாமிகளைபுகழ்ந்ததுபோல் புகழ்த்துணிந்த இவர்தோத்திரப்பதிகத்துள்ளும் நான்காவதுபாடலில், நானென்றெழுந்த நாணமில்லாதவர்க்கு நானென்செய்வேன்! அதாவது 'துள்ளுமனப்பேயொழிய' என்னும்பாடலில் ஏகாந்தவாழ்வினர்தம் ஏவல்செய்யும். உள்ளமுடையேன், என்று தன் அன்பைத்தானேவியந்துகொண்டதலையெடுப்புடையதயாரிதிக்கு தாரணியிலுள்ளவரயார்தானிகர் இவர் அன்பைஇங்ஙனம் எடுத்ததுஆளவேண்டுமோ! ஆண்டால்தான் ஆண்டவர்க்குவிளங்குமோ! தன்னையாண்டஅப்பர்தன்னைப்போலுஞ்சிற்றறிவுடையொன்றுசொல்லத்துணிந்தனரோ! ஐயோபாவம்? ஒருவர்மீது குற்றஞ்சொல்லப்புகுந்தஅவசரம், அப்பர்சுவாமிகள் துதியிலும் புகுந்துகொண்டதேயென்ற எனதுதுக்கத்தைஇவர் என்றுஆற்றுவரோ? ஐயோபாவம்?

திருவிளையாடற்புராணத்தில் நற்கீரதேவர் துதிசய்தருளியபாடல்

மறையினந்தமுந்தொடாததாணிலந்தொடவந்த *
 றிறைபரஞ்சுடர்நிராமய்நிருத்தற்குப்பிழைத்தேன் *
 சிறியகேள்வியோர்கழியவுஞ்செருக்குடையோரென் *
 றறிஞர்கூறியபழஞ்சொலென்னளவிற்தேயம்ம * *

என்றதுஇவருக்கேசாகூடியாம்.

அதுநிற்க - முன்குறித்ததருமபுரந் தம்பிரான்சுவாமிகள் சொன்னதர்வது, பெரியபுராணஞ் சொல்லப்புகுந்தவர்கள் தலயாத்தினைசெய்தவர்களாகவுந் தலபுராணங்கண்டவர்களாகவு ம் அத்தலபுராணமுதலிய கேள்விச்செல்வமுடையவராகவுஞ் சைவசாம்பிரதாயம் ஆட்சி ஐதீகங்கள் அறிந்தவர்களாகவும் இருத்தல்வேண்டும். அப்படியில்லாது சிறிது இலக்கியவிலக் கணங்கண்டதுணிபாற் சொல்லப்புகின் சிறிதும் பெருமைய டையார் என்றனர்.

அப்படிஇவ்வசாம்பிரதாயர் அறிந்தவராயின், இதனடியி ற்குறித்தளமதுகேள்விக்குப்பதிவுரைக்கக்கடவர்.

அதாவது.

க. பெரியபுராணஞ்சொல்லப்புகுந்த சேக்கிழார்சுவா மிகளுக்கு - உபமன்னியபுராணம் முதலியசம்ஸ்கிருத உப புராணங்கள்முதலால் ஆகாமல் திருத்தொண்டத்தொகையும் நம்பியாண்டார்நம்பியந்தாதியும்ஆனவாறென்?

உ. சேக்கிழார்சுவாமிகள்இரண்டாவதுகாண்டமென்று பேரிட்டதற்கு ஆதாரமென்?

ங, சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளுக்குப் புதுப்பிணிவந்தகா ரணமென்? அப்புதுப்பிணியெவ்வகைப்பிணியாரும்?

ச. சேக்கிழார்சுவாமிகள் பெரியபுராணத்தின்முதலில், உலகெலாமென்றெடுத்தது ஈற்றில் உலகெலாமென்று முடித்த காரணமென்?

மேற்கண்ட இந்நான்குவினாக்களுக்கு சைவஆதினத்தார் கள் சம்மதிக்கும்படியான ஞாயங்களுடனே விடைசொல்லத் துணிந்தால் அவர்கள்ஆனமட்டும் புராணிகராவார்என்றுமுடி த்தனர் - ஆதலால்சுவாமிகள்சொன்னபடிவெளிப்பட்டு சீக்கி ரம் ஆராமட்டும் புராணிகரப்பட்டங் கட்டிக்கொள்ளக்கடவர்.

பெய்யுடையொருவன்சொல்வன்மையினால்
மெய்போலும்மே மெய்போலும்மே

என்னும் அறிஞர்வாக்கியப்பொருளைக் கண்டறிந்தவர்கள்
இனியாவதசைவப்பிரகாசசமாஜியர் - அவர்தலைவர் புலம்புவ
தெல்லாம் - ஊமைமயனுக்கு உளறுவாயன் உற்பாதபிண்டம் -
என்பதபோலுமெனக்காணக்கூடவர். இதற்க்க

திருக்குறள்.

உலகத்தாருண்டென்பதில்லென்பான்வையத்
தலகையா லைக்கப்படும்.

என்ற திருக்குறளுக்கு இவரோ இலக்கியமாய் இருப்பதல்
லாமல் - இவருக்கினிப்பேய்வடிவம் உண்டாகுமேயென்னும் - வ
ருத்தம் - என்னை விட்டுநீங்கவில்லையேயென்செய்வேன்!! இவ
ருக்கு இந்தவிபரீதபுத்தவந்தவழி விசாரிக்குங்கால் முறைப்
படி ஒருவரையடுத்தி சிவபுராணங்கேளாதகுறையால் - வந்தகு
றையேயாம் - ஆகலின்சாசியில்முத்திமண்டபத்தில் - வியாசம
சாமுனிவர் இருந்தகொண்டிகைகாட்டி கூவுளொன்றை ஒன்றா
கக்கூறியவதனால் - அவருக்குவாய் அடைந்தங்கைநீண்டும்போ
னதபோல் - நன்றாகவிசாரியாமல் சிங்கமுகங்கொண்டு அப்பர்
சுவாமிகளை விழுங்கியதில்லை என்றவாயினுக்கும் அதனைச்சி
று அச்சிற்பதிப்பித்து வெளியிடத்துணிந்த சேட்டையுடைய
சிறுகையினுக்கும் பின்னம்வாராதிருக்கும்படி அப்பர்சுவாமிக
ளைமிகவும்பிரார்த்திக்கின்றேன் இவருக்குத்தனைப்பட்டசகாய
ருக்குந்தன்பம்வாராதிருக்கும்படிஎன் அப்பருக்கு அப்பமைக
வும்பிரார்த்திக்கின்றேன்.

என்றுமின்பம்பெருகுமியல்பினு
லொன்றுகாதலி னுள்ளமுமோங்கிட
மன்றுளாரடி யாரவர்வான்புகழ்
நின்றதெங்குநிலவியுலகெலாம்.

முற்றிற்று.

சிவமயம்.

இஃதுமேற்கண்டசரித்திரச்சுருக்கத்திற்க்கண்டபடி தபால் கடிதங்களின் விபரமென்றறிக.

சேலம் சில்லாகோர்ட்டுவெகில் - அப்பாவுபிள்ளையவர்கள் மரபில்வந்த மண்டிவெங்கடராமபிள்ளையவர்களுக்கு - திருப்பூம்புகலூருக்கு அடுத்த திருவாரூர் நாராயணபிள்ளையெழுதிய கடிதமாவது.

சிரஞ்சீவி வெங்கடராமபிள்ளைக்கு எல்லாநன்மையும்பெருகஉண்டாகதாக. நாளதுயீ உஉவ வரைக்கும்இவடம்சேஷமம் - அவடத்தயசேஷமங்களுக்கு எதிர்பார்க்கிறேன்.

சி - ஆறுமுகம்பிள்ளைக்கு நீரொழுதியகடிதத்தி லடங்கியசமாசாரமறிந்தேன். நீரொழுதியசந்தேகங்கனையிவடத்தில் - திருக்கூட்டங்களையுந் தியாகராசவோதுவார் சந்ததியார்களையும் விசாரிக்க தெரியவருகிறதாவது :—

புகலூரில் அப்பனா இலிங்கத்திலிருந்து - சிங்கரூபமாக யெழுந்தருளி அவரைஆபானம்பண்ணிக்கொண்டார் - அந்த ரூபமுடன் ஒருலிங்கமிருக்கிறது அதற்கு பூசைவைத்திய மில்லாமல் அக்கோயிலின்பிரகாரத்தினொருபுறத்திலிருக்கிறது சேலமண்ட்பத்தில் சிற்பிகள் ஷெரூபமுடன் எழுதியிருக்கீரூர்கள் அதுபிரமாணஐதீகமென்றார்கள். இக்காலத்திலும் அப்பரடைந்தவண்ணம் - உண்மையாய் தெரிசனஞ்செய்யவேண்டுமென்றால் - ஒருநிறமுள்ளபசுவின்பால் ஏககாலத்தில் (கஉரு) கலப்பால் அட்டேகஞ்செய்வோமாகில் சுவாமிகளடைந்தபிரகாரம் தோற்றப்படுமென்று இவடத்தில்பெரியோர்கள் சொல்லுகிறார்கள். இதுதங்கள்சித்தமறிக.

பவவஸ }
ஐப்பசியீ - உநவ. }

இனங்ஙம்.
நாராயணபிள்ளை

சிக்கல் கீழ்வேளூரிலிருந்து கூட்டளைப்பிள்ளையவர்கள் சந்தராநந்தம்பிள்ளைக்கு எழுதியகடிதமாவது :—

இயான்போய்ப்பார்த்துபின்னிட்டு பரிஷ்காரமாயெழுதுகிறேன், தற்காலகேள்வி - உட்பிரகாரத்திலே ஓயியத்தனால் சிங்கமுக்கொண்ட இலிங்கமெழுதியும் சிங்கமுக்கொண்ட

பாணலியுமும் அத்தலபுராணத்தில் ஓரோவிதமான ஆவின் பால் ஒருமுதூர்த்தத்தில் (க௦) கலப்பால் அபிடேகஞ்செய்தால் அப்பரடைந்தபிரகாரஞ் சிங்கமுகத்தோடுசிஷபெருமான் தெரி சனமாகுமென்று சொல்லியிருப்பதாயுஞ்சுமார் ௮௦-வருடத்தி ற்குமுன்ஒருபெரியவர் அபிடேகஞ்செய்துசிங்கமுகத்தோடுகட வுளை தெரிசித்ததாயும், புகலூர் அப்பர்சுவாமிகள் பதிகத்தில் ௨-வதுசெய்யுளில், 'சிங்கமேயுன்னடிக் கேபோதுகின்றேன்' என்றுபாடினதும் உண்மையாய் சிங்கமுகத்தைக்குறித்ததாம்எ ன்றுஎல்லோருஞ்சொல்லுகிறார்கள் இதுதாங்களறியவும்,

பவ(௩) இங்ஙனம்.
ஐப்பசியீ - ௨௪௩, கட்டளைப்பிள்ளை.

இப்புத்தகப்பொருளைக்கண்டுதெளியாது பொருமைகொ ண்டு பின்னுஞ்சிறுபுத்தகம் வெளியிடத்தணிந்தவர் திருப்பூம் புகலூருக்குச்சென்று அங்குள்ளசிங்கமுகங்கொண்டசிவலிங்கத் தையுந் தலபுராணத்தையுங்கண்டு அறிஞரைக்கேட்டுத்தெளிந் து பின்வெளியிடக்கடவர். இவ்வளவுங்காணாது சிறுபுத்தகம் வெளிப்படில் இந்நூலடியே அதமாகிப்போவதுமன்றி யான் பின்னும் புத்தகம்வெளியிடாதிருப்பதுரிச்சயம்.

பிழைதிருத்தல்

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௧	௫	இன்னூல்	இந்நூல்
௬	௪	களில்ஒருவராகிய	களாகிய
௮	௧௬	சஷ்ப்தி	சமுப்தி
௧௦	௨௭	உயிர்களுக்கு	உயிர்களுக்கும்
௧௦	௨௨	ಅಗ್ರಾಸீ	ಅಗ್ರಸீ
௧௧	௧	ಕುಪ್ಪುಳು	ಕುಪ್ಪುಳು
௧௧	௨௬	அக்ரா	அக்ர
௧௧	௧	மப்பாசக்கி	மப்பாக்கி
௧௩	௨	ಗ್ರಾ	ಗ್ರ
௧௧	௩	ಗ್ರ	ಗ್ರ
௧௧	௨௨	பொற்றேங்கு	பெற்றேங்கு
௧௧	௨௩	வுட்	யுட்